

BEATUS ILLE

Nicolau Dols

1

Els desigs acomplerts jeuen en terra,
esvaïts, fets malbé, espelleringsats.
Fins al portal n'arriba la fetor,
la lletania i la claror dels ciris
somorta enmig de tanta pesadesa,
flors de plàstic i lúgubres retrats.

Feliç l'home que sap com reservar-ne
el més ocult, el més llunyà de tots
i en fa la clau de volta dels seus dies.

2

Quan t'hauran mossegat a bastament
la set, la por i la flama de les dunes,
veuràs verdor i sentiràs un doll
que proclama la fresca contundència
i el poder inexhaurible del desig
per damunt la boirina dels miratges.

Feliç l'home que sap que més enllà
d'un oasi no hi ha res més que arena
i deixa de cercar ciutats llunyanes.

3

Qualsevol dia en estirar un calaix
et saltaran damunt les papallones
que ara et roseguen els records guardats:
els dies lluminosos plens de joia,
els somriures que ja no diuen res
i fins i tot les claus de la desfeta.

Feliç l'home que viu de dia en dia
i que només es té a ell mateix,
car ja ha guanyat tot el que cal guanyar.

4

T'estimen, t'amenacen, et prometen,
t'asseuren, et planyen, et saluden,
t'enfonsen, t'elogien, et confonen,
et menyspreen, t'acusen, et delaten,
et perdonen, et blasmen, t'injurien,
t'alaben, et menteixen, et retraten.

Feliç l'home que dóna a les paraules
l'únic valor que tenen: el de l'aire
que les duu i que les torna al seu origen.

El plaer més senzill, l'únic plaer,
cada dia del món que t'acompanyi:
el perfum de la pluja de l'agost,
el so dels grills brodant un vel de fosca,
o un frec suau de seda de bedoll
que t'ompli de calfreds la pell de l'ànima.

Feliç l'home que troba en cada cosa
les arrels poderoses del que és bell
i bo, i necessari, i en gaudeix.

Els articles d'aquest número 1 de la revista *Veus baixes*,
publicats al maig de 2013,
amb ISSN 2254-5336,
es publiquen amb llicència Creative Commons:
se n'autoritza la reproducció sempre que se'n citi l'autor,
que sigui sense propòsits comercials
i que no se'n facin elaboracions derivades

